

Tuomiolauselma

- 1) Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut SEUT 56 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se antanut 27.12.2006 hyväksytyn puitelain (I), sellaisena kuin se on voimassa 1.4.2007 lähtien, 137 §:n 8 momentin, 138 §:n kolmannen luetelmakohdan, 153 §:n sekä 157 §:n 3 momentin eli velvoittanut muuhun jäsenvaltioon kuin Belgian kuningaskuntaan sijoittautuneet itsenäiset palvelujen tarjoajat tekemään ilmoituksen ennen kuin ne harjoittavat toimintaansa Belgiassa.
- 2) Belgian kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Tanskan kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 72, 5.3.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 19.12.2012 — Euroopan komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-68/11) (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Ympäristö — Direktiivi 1999/30/EY — Pilaantumisen valvonta — Ilman PM10-hiukkasten pitoisuuksia koskevat raja-arvot)

(2013/C 46/04)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Alcover San Pedro ja S. Morton)

Vastaaja: Italian tasavalta (asiamies: G. Palmieri, avustajanaan avvocato dello Stato S. Varone)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Ilmassa olevien rikkidioksidin, typpidioksidin ja typen oksidien, hiukkasten ja lyijyn pitoisuuksien raja-arvoista 22.4.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/30/EY (EYVL L 163, s. 41) 5 artiklan 1 kohdan (josta on tullut ilmanlaadusta ja sen parantamisesta 21.5.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/50/EY 13 artiklan 1 kohta; EYVL L 152, s. 1) rikkominen — Ilman PM10-pitoisuuden raja-arvojen ylittäminen vuodesta 2005 lähtien

Tuomiolauselma

- 1) Italian tasavalta ei ole noudattanut ilmassa olevien rikkidioksidin, typpidioksidin ja typen oksidien, hiukkasten ja lyijyn pitoisuuksien raja-arvoista 22.4.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/30/EY 5 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska

se ei ole pitänyt huolta vuosien 2006 ja 2007 osalta siitä, että ilman PM10-pitoisuudet eivät ylittäneet kyseisessä säännöksessä asetettuja raja-arvoja komission 2.2.2009 päivättyssä virallisessa huomautuksessa mainituilla 55 alueella ja taajamassa Italiassa.

- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Euroopan komissio ja Italian tasavalta vastaavat kumpikin omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 145, 14.5.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 19.12.2012 (Gerechthof te 's-Gravenhagen (Alankomaat) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Leno Merken BV v. Hagelkruis Beheer BV

(Asia C-149/11) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Asetus (EY) N:o 207/2009 — 15 artiklan 1 kohta — Käsite ”tavaramerkin tosiasiallinen käyttö” — Käyttöalueen laajuus — Yhteisön tavaramerkin käyttäminen yhden ainoan jäsenvaltion alueella — Riittävyys)

(2013/C 46/05)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Gerechthof te 's-Gravenhage

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Leno Merken BV

Vastaaja: Hagelkruis Beheer BV

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Gerechthof te 's-Gravenhage — Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 (EYVL L 78, s. 1) 15 artiklan 1 kohdan tulkinta — Tavaramerkin käyttö — Tosiasiallinen käyttö — Käsite — Yhteisön tavaramerkin käyttö yhden ainoan jäsenvaltion alueella — Viimeksi mainittu pitää käyttöä tosiasiallisena, kun kysymyksessä on samanlainen kansallinen tavaramerkki

Tuomiolauselma

Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 15 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että arvioitaessa tässä säännöksessä tarkoitettua vaatimusta tavaramerkin ”tosiasiallisesta käytöstä yhteisössä” jäsenvaltioiden aluerajoja ei oteta huomioon.